

عنوان مقاله:

آیا پرولاکتین میتواند بعنوان بیومارکر تشخیصی در رخداد فعالیت های صرعی در نظر گرفته شود؟

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی و محیط زیست با تاکید بر برنامه توسعه ملل (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

یوسف پناهی - بخش فارماکولوژی و سم شناسی، گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

سطح پرولاکتین سرم ممکن است در نتیجه حملات صرع افزایش یابد. ترشح هورمون ناشی از انتشار فعالیت صرعی، معمولا از لوب گیجگاهی به محور هیپوتالاموس - هیپوفیز ایجاد می شود. به دلیل شدتدیس شارژهای صرعی، افزایش پرولاکتین در % ۶۰ از تشنج های پیچیده جزئی دیده می شود. پرولاکتین پس از تشنج های با منشاء روانی معمولا بالا نمی رود. از این رو می توان از سطح پرولاکتین پست ایکتال برای افتراق بین تشنج های صرعی و سایکوژنیک استفاده کرد. با این حال، طبقه بندی فرعی تشنج های صرعی با استفاده از اندازه گیری پرولاکتین امکان پذیر نیست. در تشنج های تکراری، پرولاکتین ممکن است کاهش ترشح داشته باشد. این مسئله بیشتر در صرع وضعیتی دیده می شود که احتمالا در نتیجه کاهش انتشار فعالیت ایکتال در طی دوره صرع وضعیتی دیده می شود. تاثیر دیس شارژهای صرع مزمن و داروهای ضد تشنج در آزاد شدن پرولاکتین متوسط است.

کلمات کلیدی:

صرع، پرولاکتین، تشنج، تشنج سایکوژنیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1367839>

